

съ подобни работи“. Всичкитѣ потвърдили думитѣ на трудолюбивия си баща.

— „Туй ма радва“, казалъ господаря, „азъ са моля въ заключението си; но ако видж, или ако са науча, че не отдаватъ приличното почитание на баща си, то, увѣравамъ ви, ще заслужите гнева и наказанието ми“.

Въ продължение на много подобни посѣщения, господаря ги заварялъ да обѣдватъ; той имъ казвалъ: „хлебъ и соль“? А много пъти и самъ сѣдалъ на трапезата имъ.

Лъжливия пророкъ.

Въ Петербургъ, край рѣката Нѣва, имало стара и висока една елха. Заради нея единъ селянинъ предсказвалъ, че презъ септемврий ще бжде такава голѣмо наводнение, щото водата ще бжде до върха на тхзъ елха. Веднажъ распърснатата подобна новина въ града, тѣй и легкомисленния народъ са обзелъ отъ страхъ и безпокойствие. Мнозина са готвили за да могатъ да са спасятъ въ случай на подобно наводнение. А други бѣгали и предварително търсили сигурно прибѣжище въ околнота на града, като на примѣръ въ селата: Павловско, Красное, Дудергофъ и пр. Като дошла тхзъ новина до ушитѣ на господаря, той започеналъ да са съмнѣва и да мисли, че причината на разнасянието на подобенъ страхъ сж знатни нѣкои личности, недоволни отъ основанието на новия градъ, а най-вече онезъ които били на мнѣние, че столицата не трѣба да бжде въ Петербургъ. Тазъ новина крайно раздразила монарха. Преди всичко,